

Se furișează iarna câteodată

muzica: Mircea Bucescu

versuri: Elia David

5

6 Se fu - ri - șea - ză iar - na câ - teo - da - tă, Că n'o a - uzi, n'o simți, nici

10 nu o vezi... În zori, în - să, câm - pi - a'i ar - gin - ta - tă, Iar po - mii sunt de za - hăr

14 prin li - vezi. Cum de nu știi ni - mi - ca de a - sea - ră? Cum n'ai a - flat că iar - na

18 s'a por - nit Să schim - be - n - fă - ți - șa - rea de a - fa - ră? Tră - geai pe - sem - ne, 'o - blo - nul

23 — plic - ti - sit... Te mi - nu - nezi ca de'o că - lă - to - ri - e Ce te'a lă - sat pe un Tă - răm de

27 Nea, Să re - gă - sești în - tâ - ia bu - cu - ri - e Să fii, mi - rat, co - pi - lul de'alt - când -

31 - va... Te mi - nu - nezi că'n jur sunt alt - fel toa - te, A - se - me - nea, în ti - ne, fă - ră

35 ves - te: A - cum a - uzi, la u - șă, Ci - ne ba - te... Și știi că via - ța'n - ce - pe c'o "po -

41 ves - te"... c'o po - ves - te... Dar pe'o - mu'a - ces - ta alb, cin' l'a a - dus Cu

45 o - chii lui de smoa - lă, în gră - di - nă? Co - pi - ii au dor - mit, pre - cum ți'au spus Nu'i

49 poți gă - si nici - u - nu - ia pri - ci - nă. Se fu - ri - șea - ză iar - na când ți'e gân - dul Prin -

53 tre cu - lori, ce, pa - li - de, s'au dus, Căci, al - bu - lui, a - cu - ma'i es - te rân - dul Și

vre - mea e a tai - ne - lor de sus... Te mi - nu - nezi ca de'o că - lă - to -

2

3

R

R

57
ri - e Ce te'a lă-sat pe un Tă-râm de Nea, — Să re - gă-sești în - tâ - ia bu - cu -

61
ri - e Să fii, mi-rat, co-pi - lul de'alt-când - va... — Te mi-nu-nezi că'n jur sunt alt-fel

65
toa - te, A - se - me-nea, în ti - ne, fă-ră ves - te: A - cum a-uzi, la u - șă, Ci - ne

69
ba - te... Și știi că via-ța'n-ce-pe c'o "po - ves - te"..., Te mi-nu-nezi ca de'o că-lă - to -

73
ri - e Ce te'a lă-sat pe un Tă-râm de Nea, — Să re - gă-sești în - tâ - ia bu - cu -

77
ri - e Să fii, mi-rat, co-pi - lul de'alt-când - va... — Te mi-nu-nezi că'n jur sunt alt-fel

81
toa - te, A - se - me-nea, în ti - ne, fă-ră ves - te: A - cum a-uzi, la u - șă, Ci - ne

85
ba - te... Și știi că via-ța'n-ce-pe c'o "po - ves - te"... c'o po - ves - te...

Se furișează iarna câteodată,
Că n-o auzi, n-o simți, nici nu o vezi...
În zori, însă, câmpia-i argintată,
Iar pomii sunt de zahăr prin livezi.

Cum de nu știi nimica, de aseară?
Cum n-ai aflat că iarna s-a pornit
Să schimbe-nfățișarea de afară?
Trăgeai, pesemne,-oblonul plictisit...

*Te minunezi ca de-o călătorie
Ce te-a lăsat pe un Tărâm de Nea,
Să regăsești întâia bucurie,
Să fii, mirat, copilul de-altcândva...*

Dar pe-omu'-acesta alb, cin' l-a adus,
Cu ochii lui, de smoală, în grădină?
Copiii au dormit, precum ți-au spus,
Nu-i poți găsi niciunua pricină.

Se furișează iarna când ți-e gândul
Printre culori, ce, palide, s-au dus,
Căci, albului, acuma îi e rândul
Și vremea e a tainelor de sus...

*Te minunezi că-n jur sunt altfel toate.
Asemenea, în tine, fără veste:
Acum auzi, la ușa, Cine bate...
Și știi că Viața-ncepe c-o "poveste"...*